

Το μακεδονικό μουσείο που ενώνει

ΣΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Την υπερτοπική σημασία του Πολυκεντρικού Μουσείου Αιγών, στο οποίο θα ενταχθεί και το Μουσείο των Βασιλικών Τάφων τόνισαν σε εκδήλωση διακεκριμένοι ομιλητές και επιστήμονες, ανάμεσά τους ο επιφανής μελετητής της κλασικής αρχαιότητας Ρόμπιν Λέιν Φοξ και η προϊσταμένη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Ημαθίας Αγγελική Κοτταρίδη.

«Γεννήθηκα για πρώτη φορά το 360 π.Χ.», άρχισε να λέει ο επιφανής μελετητής της κλασικής αρχαιότητας, καθηγητής Ρόμπιν Λέιν Φοξ, και τα πρώτα χαμόγελα εμφανίστηκαν στην αίθουσα. «Γνώρισα έναν νέο άνδρα, τον Φίλιππο, που άλλαξε τις δομές του βασιλείου των Μακεδόνων. Αγαπούσα τον γιο του τον Αλέξανδρο, το άλογό του τον Βουκεφάλα και μαζί ιππεύσαμε στην Ασία. Είδα την Αίγυπτο, τη Βαβυλώνα, τις ωραιότερες γυναίκες, τις Ινδίες, μερικές φορές είδα τον Αλέξανδρο μεθυσμένο. Μια φορά κάναμε λάθος και γυρίσαμε στην πατρίδα μέσα από την έρημο», είπε, πριν κλείσει το πρώτο μέρος της ομιλίας του με τον θάνατό του και την «επιστροφή» του στη ζωή το 1946.

Με τα πολλά, συνέχισε, κατάφερε να βρει τον δρόμο για το παλιό του σπίτι, τις Αιγές, στις αρχές της δεκαετίας του '70, σε μια εποχή που οι επιστήμονες διαφωνούσαν για τη συσχέτιση του αρχαιολογικού χώρου της Βεργίνας με τις αρχαίες Αιγές. Ο Βρετανός ιστορικός Νίκολας Χάμοντ θα υποστήριζε τότε ότι η αρχαία πόλη ανάμεσα στη Βεργίνα και στα Παλατίτσια είναι οι Αιγές, η αρχαία πρωτεύουσα του μακεδονικού βασιλείου. Λίγο αργότερα, το 1977, ο Μανόλης Ανδρόνικος με την πανεπιστημιακή ανασκαφή του ΑΠΘ έφερε στο φως τον τάφο του Φιλίππου Β' και όλα τα άλλα έγιναν Ιστορία.

«Τι μάθαμε από τότε;», διερωτήθηκε ο καθηγητής της Οξφόρδης στην αίθουσα της Παλαιάς Βουλής. «Οτι ο Φίλιππος είναι ο πατέρας της ελληνιστικής περιόδου, ήταν αυτός που είχε την επιθυμία να εκστρατεύσει στην Ασία, ίδρυσε πόλεις, είχε καταλάβει ότι ο γιος του έπρεπε να μορφωθεί από τους καλύτερους δασκάλους», σημείωσε. Για τον καθηγητή, ο Φίλιππος Β' ήταν το «κλειδί» για τη μετατροπή του βασιλείου της Μακεδονίας σε κέντρο τεχνών και πολιτισμού, και εκτιμά ότι η ελληνιστική περίοδος ξεκίνησε πριν από τον θάνατο του Αλεξάνδρου. Παραφράζοντας το

λατινικό ρητό «ex Africa semper aliquid novi», ο καθηγητής επιβεβαίωσε τα φιλελληνικά του αισθήματα. «Για μένα, καθετί νέο έρχεται από την Ελλάδα».

Υπό τη σκέπη του Πολυκεντρικού Μουσείου θα μπουν οι βασιλικοί τάφοι, η Νεκρόπολη, το Ανάκτορο και οτιδήποτε νέο έρχεται στο φως.

Ο Ρόμπιν Λέιν Φοξ ήταν ο κεντρικός ομιλητής στην εκδήλωση «Οι Αιγές, η βασιλική μητρόπολη των Μακεδόνων, στην Αθήνα», που διοργάνωσε ο νεοσύστατος σύλλογος «Οι Φίλοι του Πολυκεντρικού Μουσείου Αιγών και του Δικτύου του», στο αμφιθέατρο της Παλαιάς Βουλής, την περασμένη Τρίτη, με διακεκριμένους ομιλητές, ανάμεσα στους οποίους ο διευθυντής του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης Νίκος Σταμπολίδης, ο ιστορικός και ακαδημαϊκός Μιλτιάδης Χατζόπουλος, ο ζωγράφος Χρήστος Μποκόρος κ.ά. Ο σύλλογος θέλησε να δώσει το «παρών» στην πρωτεύουσα και να εκφράσει με αυτόν τον τρόπο τη στήριξή του στην ολοκλήρωση του Πολυκεντρικού Μουσείου Αιγών και στο έργο της εφόρου Αρχαιοτή-

των Ημαθίας και υπεύθυνης της ανασκαφής Αγγελικής Κοτταρίδη.

Η κ. Κοτταρίδη παρουσίασε το έργο που έχει γίνει για την ανάπτυξη του Πολυκεντρικού Μουσείου των Αιγών, ένα δίκτυο που θα ενώνει τα μουσεία και τις αρχαιολογικές συστάδες που βρίσκονται διάσπαρτες στον αρχαιολογικό χώρο των Αιγών, έκτασης 88.000 στρεμμάτων, και τα μουσεία της Βέροιας. Υπό τη σκέπη του πολυκεντρικού μουσείου, το οποίο θα είναι έτοιμο στα τέλη του 2020, θα βρίσκονται το Μουσείο των Βασιλικών Τάφων, η Βασιλική Νεκρόπολη, το Ανάκτορο του Φιλίππου Β' και οτιδήποτε εντοπίζεται στο μέλλον. Η πρώτη έκθεση του νέου μουσείου, που είναι και η πύλη για την είσοδο στον αρχαιολογικό χώρο, θα ονομάζεται «Αιγών Πύλη». «Θέλουμε να αναστήσουμε τη χαμένη πόλη μέσα από τα σύμβολα και τα σπαράγματα της. Στόχος μας είναι οι Αιγές να γίνουν ένα κέντρο έρευνας για την ελληνιστική οικουμένη», σημείωσε η κ. Κοτταρίδη και προανήγγειλε ένα διεθνές συνέδριο για την επόμενη χρονιά.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

«Το γήρας περικράτησον..»

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΝΑ - ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Στην ομώνυμη Θ.Λειτουργία του Μ.Βασιλείου εύχεται μεταξύ των άλλων να σπρίξει και να ενισχύσει ο Θεός τους πιστούς που διέρχονται το δυσχερές στάδιο του γήρατος.

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη εποχή τα κατ' ευφημισμών αποκαλούμενα «υπερήφανα» και «τιμημένα» γηρατειά βιώνουν τη χειρότερη και την πλέον επώδυνη περίοδο της ζωής τους. Με περικομμένες άθλιες συντάξεις, έλλει-

ψη αξιοπρεπούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, αλλά και της αδιάφορης και περιφροντικής αντιμετώπισής τους από εκπροσώπους των δημόσιων υπηρεσιών και αρχών, όταν ζητούν να λύσουν κάποιο πρόβλημά τους, αισθάνονται σαν περιθωριακά και κοινωνικά αποβλήτα άτομα. Και είναι τις περισσότερες φορές εκείνοι που ανάλωσαν τη ζωή τους εργαζόμενοι με αυταπάρνηση και θυσιαστική προσφορά στον κοινωνικό και οικογενειακό στίβο.

Είναι ακόμη οι παππούδες και γιαγιάδες που μεγαλώνουν και

φροντίζουν τα εγγόνια τους, που κόβουν τους καφέδες τους για να χαρτζιλικώσουν από το πενιχρό εισόδημα τους τα άνεργα παιδιά τους και είναι εκείνοι που ξαγρυπνούν και συμπάσχουν συμπαραστεκόμενοι στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που τα απασχολούν. Και κοντά σε όλα αυτά έχουν να παλέψουν με τις ποικίλες ψυχοσωματικές ασθένειες της ηλικίας τους, τις ανημποριές και αναπηρίες τους, αλλά και το σοβαρά υπαρκτά προβλήματα που αντιμετωπίζουν, καθώς διαισθάνονται ότι προσεγγίζει το τέλος της επίγειας

ζωής τους.

Εκείνο όμως που τους πληγώνει περισσότερο είναι η έλλειψη σεβασμού, αγάπης και στοργής και ακόμη χειρότερα η εγκατάλειψή τους από τα παιδιά και τα εγγόνια στα οποία αφιέρωσαν το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους, ενισχύοντάς τα ηθικά και υλικά.

Μόνη διέξοδος για απάμβλυνση του πόνου τους ο εθελοντισμός για όσους μπορούν, καθώς και η λειτουργική ζωή της Εκκλησίας για να είναι τα τέλη της ζωής τους «ειρηνικά, ανώδυνα και ανεπαίσχυντα».